

Folkeskolens Lærere og Lærerinder en forsvarlig Uddannelse. Staten har overført vort Seminarievæsen i høj Grad forsømt sin Pligt, og nu kan man bøde lidt derpaa ved at sætte Privatseminarierne i Stand til at knytte bedre Lærerkrafter til sig.

Medens jeg taler om Privatseminarierne, maa jeg maaske gøre et Par Bemærkninger til den ærede Ordfører. Han indrømmede jo nu meget rigtigt, at vort Forslag forelaa først. Sagen har jo været forhandlet under en Ministerkonference, men det var som sædvanligt ikke til at faa klar Besked. Det var i dette Spørgsmaal som med Hensyn til Børnehjemsunderstøttelsens Forhøjelse ikke til at faa noget klart Svar fra Ministeren om, hvad han vilde, eller om han i det hele taget vilde noget. Fra de Herrer af Flertallet fik man heller ikke klar Besked om, hvad de vilde. Derfor var det, vi stillede vort Forslag, og det er meget muligt, at det er dette Forslag, der har animeret de Herrer fra den Side til ogsaa at røre ved den Sag, saaledes at vi nu i alt Fald faa nogen Understøttelse til de private Seminarier. — Naar det er fremhævet baade af den højtærede Minister og den ærede Ordfører, at deres Forslag betyder en Forhøjelse af Seminarielærernes Lønninger med 50 pCt., saa kunde det let misforstaas. Folk kunde tro, at Seminarielærerne vilde faa en saa vældig Forhøjelse af deres Løn. Det er slet ikke Tilfældet. Det, der er Tale om, er, at Statens Tilskud bliver forhøjet med 50 pCt. Hvis man derimod vil undersøge, hvad den enkelte Lærers Løn vil blive forhøjet med, bliver det langt, langt mindre. Jeg kender ikke Antallet af Seminarielærere i Danmark, men vi have 14 Privatseminarier, og naar jeg regner, at der er 7 Lærere ved hvert, saa tror jeg ikke, jeg regner for højt. Det vil sige, at vi have omtrent 100 Lærere ved Privatseminarierne. Skulde nu de 15,000 Kr. fordeles ligeligt mellem dem, vilde det blive 150 Kr. til hver, hvilket med andre Ord vilde sige, at de kunde vente en Forhøjelse af deres nuværende Løn med 7—8 pCt. Det maa i Virkeligheden kaldes en meget ringe og tarvelig Forhøjelse til Folk, der ere satte paa en saa vigtig Plads som Seminarielærerne. Efter vort Forslag vilde de maaske faa en Forhøjelse med 10 pCt., men de vilde langtfra faa et Tillæg til deres Løn som det, der er foreslaaet for Folkeskolens Lærere eller for de under Etaterne ansatte Folk. Det er derfor saare naturligt, at det ærede Medlem for Assens, naar han

har to gode Ting at vælge imellem, tager det bedste, og det bedste er i dette Tilfælde Socialdemokratiets Forslag.

Det ærede Medlem for Assens forsvarer jo altid paa det kraftigste Forskolelærerinderne, og det synes, at hans særlige Kærlighed til dem er begrundet i, at de ingen Eksamen tage. Det synes at være saaledes, at naar et Menneske har taget en Eksamen, er det diskvalificeret i det ærede Medlems Øjne. Jeg ved ikke, om han selv nogen Sinde har taget en Eksamen eller forsøgt derpaa, det kender jeg ikke noget til. Det har han naturligvis ikke. Men han fremhæver altid saa stærkt, at de tage ingen Eksamen, og det anser han for heldigt. Jeg betragter nu det at erhverve sig gode positive Kundskaber og saa aflægge en Prøve paa, at man virkelig har erhvervet sig disse Kundskaber, som meget heldigt. Navnlig for Folk, der skulle ansættes i Lærerstillinger, anser jeg det for at være uhyre heldigt, at man derigennem faar nogen Garanti for, at de dog sidde inde med en saadan Kundskabsmængde, at de kunne paatage sig en Lærerstilling.

Der er maaske en anden Grund til, at det ærede Medlem for Assens, og for Resten ogsaa Flertallet her i denne Sal, holder saa stærkt paa Forskolelærerinderne, nemlig den, at Forskolelærerinderne ere de billigste af alt det billige, vi have her i vort Land. En Forskolelærerinde kan man faa billigere end en Tjenestepige. Man kan byde hende en Løn af 350 Kr., for den Pris kan man anskaffe sig en saadan Lærerinde. En af Grundene til, at de Herrer have en saa uhyre Kærlighed til disse Forskolelærerinder, er maaske den, at man ønsker, at Produktionen skal førges, saaledes at man kan have denne billige Arbejdskraft ude paa Landet. Naturligvis kniber det sommetider med at faa disse Forskolelærerindeembeder, hvor man byder en saadan Sulteløn, besatte, men man maa sige, at de Herrer Sogneraadmedlemmer paa Landet ere uhyre opfindsomme. Det meddeles, at der er en Plads ledig som Forskolelærerinde et Sted, hvor der ydes en Løn af 350—400 Kr., og saa føjes der til, at fra Skolen er der en smuk Udsigt — den kunde hun maaske leve af. Et andet Sted tilføjes, at der et stort Spisekammer; en anden Gang siges det, at der er Bolig paa Loftet, hvor ogsaa Andenlæreren bor. Man ser, at de Herrer ere meget snilde og opfindsomme. Det synes, som om Bibelens Ord: at være snilde som Slinger og enfoldige som Duer passer paa de Folk, som have med disse Ting at gøre.